

GŁOS PABIANIC

ORGAN WKŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V) PONIEDZIAŁEK 11 LIPCA 1949 ROKU

Nr 187 (1111)

Obrady Konferencji Wojewódzkiej PZPR

Ostatnia droga GEORGI DYMITROWA

SOFIA (PAP) — W spowiełej kirem i czerwieni Sofii naród bułgarski śegnał wczoraj swego wielkiego syna, Georgi Dymitrowa.

Na placu 9-go Września, gdzie przed gmachem Prezydium Rady Ministrów stanoło wybudowane w ciągu 8-ciu dni Mauzoleum, już od wczesnych godzin rannych zaczęły się zbierać rozmaite delegacje. Punktualnie o godzinie 12-jej członkowie Biura Politycznego Komunistycznej Partii Bułgarii oraz przedstawiciele Związku Radzieckiego, wysłali trumny ze zwiłkami Georgi Dymitrowa i umieścili ją na lawecie armatniej.

Przed lawetą, ciągniętą przez 6 koni, niesiono wieńce od poszczególnych delegacji z całego kraju i z zagranicy. W pierwszym rzędzie delegacja radziecka niosła wieńce od Generalissimo Józefa Stalina, od Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Partii (Bolszewików), od Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej, od Rady Naczelnej Bułgarskiego Frontu Narodowego, od Rady Ministrów Bułgarii, dalej wieńce od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bolesława Bieruta, od Komitetu Centralnego PZPR, od premiera Cyrankiewicza, niezliczone wieńce od poszczególnych delegacji zagranicznych i przedstawicieli korpusu dyplomatycznego.

Oficerowie bułgarscy noszą na poduszku oznaczenia zmarłego.

Za lawetą armatnią postępują najbliżsi członkowie rodziny Zmarłego, wdowa Róża Dymitrowa, oraz dwoje dzieci. Za rodziną w konduktie żałobnym idą członkowie Kom-

itetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej, dalej delegacja Związku Radzieckiego z marszałkiem Woroszyłowem na czele, przed stawiciele bratnich partii komunistycznych i robotniczych, a wśród nich delegacja polska z wicemarszałkiem Zambrowskim, wicepremierem Korzyckim, ministrem Rapackim i Ostapem Dłuskim na czele.

W zwartym pochodzie idą dalej przedstawiciele organizacji radzieckich, delegacja Wolnej Grecji, Republikańskiej Hiszpanii, przedstawiciele Francuskiej Partii Komunistycznej z Maurice'em Thorez na czele, Włoskiej Partii Komunistycznej z Luigi Longa na czele, delegacje Szwecji, Austrii, Australii, Wielkiej Brytanii, Belgii, Szwajcarii, Niemiec, Argentyny, Danii, Izraela, Holandii, Wenezueli i innych krajów.

Kondukt żałobny skierował się na plac 9-go września, gdzie znajduje się Mauzoleum, w którym spoczną na zawsze śmiertelne szczątki Georgi Dymitrowa. Dookoła zgrupowały się nieprzebrane tłumy mieszkańców Sofii, delegatów z całego kraju. Ogółem w uroczystościach żałobnych uczestniczyło przeszło pół miliona ludzi.

Członek Biura Politycznego Bułgarskiej Partii Komunistycznej Terpeszew udzielił głosu sekretarzowi Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej Czerwenkowi, który pożegnał Georgi Dymitrowa w imieniu Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej, rządu bułgarskiego i w imieniu Frontu Narodowego.

Członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Franciszek Józwiak — Witold

W dniu wczorajszym rozpoczęła obrady I-a Konferencja Wojewódzka PZPR województwa łódzkiego.

Już od wczesnych godzin porannych sala konferencyjna KW PZPR zaczęła się wypełniać delegatami, przybyłymi na konferencję z wszystkich powiatów i gmin naszego województwa.

Uroczysty nastrój, który wiał się z sobą przybyli delegaci, podkreślała odświętna dekoracja sali konferencyjnej. Jedną z ozdób placorka przedstawiająca Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, umieszczoną w obramowaniu czerwonych sztandarów.

Punktualnie o godz. 10 wchodzi na salę, owacyjnie witani przez zebranych, przedstawiciele KC PZPR z członkiem Biura Politycznego, tow. Franciszek Józwiak-Witoldem na czele.

Konferencję zajął I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego, tow. Grzegorz Wojciechowski, witając przybyłych na konferencję delegatów i gości. Na wniosek I sekretarza Komitetu Powiatowego w Rawie Mazowieckiej, tow. Gutowskiego, delegaci wybrali Prezydium Konferencji w składzie: członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Franciszek Józwiak — Witold, członek Biura Organizacyjnego KC PZPR tow. Zenon Nowak, członek Biura Organizacyjnego KC PZPR tow. Antoni Alster, członek Biura Organizacyjnego KC PZPR, I sekretarz Komitetu Łódzkiego tow. Władysław Dworakowski, wiceprzewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partijnej tow. Czesław Doma-gała, członek KC PZPR i sekretarz KL PZPR tow. Stanisław Duniak, I sekretarz KW PZPR tow. Grzegorz Wojciechowski, sekretarz KW PZPR tow. Witold Sienkiewicz, sekretarz KW PZPR tow. Marian Kulski, kierownik Wydziału Personalnego KW PZPR tow. Władysław Bożycki, kierownik Wydziału Kulturalnego KW PZPR tow. Irena Duniakowa, przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej tow. Henryk Domagalski, komendant wojewódzki M.O. tow. Włodzimir Ley, mjr Czesław Wojta-ła, kurator Łódzkiego Okręgu Szkolnego tow. Estachy Słoniw, sekretarz Wojew. Zarządu Ligi Kobiet tow. Leokadia Królikowska, z-ca przewodniczącego Woj. Zarządu ZMP tow. Zygmunt Kozłowski, komendant wojewódzki SP tow. płk. Adam Koźluk, I sekretarz Komitetu Powiatowego w Końskich tow.

Zjednoczenia Szklarskiego tow. Bolesław Wolnicki, przewodniczący pracy F-ki Mebli w Radomsku tow. Wiktor Kipigroch, robotnik PGR pow. sieradzkiego tow. Jan Łozarek, wójt gminy Kapi-na (pow. Łowicz) tow. Stanisław Więclawski, wójt gminy Sobótka (powiat Łęczyca) tow. Irena Majchrzak, kolejarz z Koleszek tow. Romuald Modlewski, robotnica PZGS w Łasku tow. Irena Koperska, robotnica PFSJ Nr 1 w Tomaszowie tow. Józef Chapa, nauczycielka z Puszczy Marijańskiej tow. Stefania Jaszkiewicz.

Obszerne referat sprawozdawczy z działalności wojewódzkiej organizacji PZPR wygłosił I sekretarz KW tow. Wojciechowski (streszczenie referatu znajdują Czytelnicy na str. 3).

Przed rozpoczęciem dyskusji na salę obrad przybyła delegacja przewodników pracy Państwowych Gospodarstw Rolnych naszego województwa, która przyniosła w darze Konferencji snop żyta jako symbol rozpoczęcia siew w naszym województwie.

W imieniu delegacji przemówił tow. Sawicki, który zapowiedział Konferencję, że robotnicy Państwowych Gospodarstw Rolnych dokończą wszelkich starań, by przez katektę PGR-y w warzone, so-cjalistyczne fabryki zboża i mięsa.

Przed rozpoczęciem dyskusji na salę obrad przybyła delegacja robotniczych i sojuszu robotniczo-chłopskiego witali wszyscy obecni na sali zarówno pojawienie się delegacji, jak i gorące, pełne temperamentu i bojowości przemówienie tow. Sawickiego. (Przemówienie to zamieścimy w jednym z najbliższych numerów naszego pisma).

Następnie rozpoczęła się dyskusja nad referatem tow. Wojciechowskiego. W dniu wczorajszym w dyskusji wypowiedzieli się tow. tow.: Urbanek z PZPR w Pabianicach, Wojciechowski (PZGS Kutno), Skrzyński (Kom. Gminy w Nowosolnej), Tomczakówna (Liga Kobiet, Radomsko), Kujda (KP w Łęczyca), Pągowski (PZPR w Zgierz), Płysiak (PZPR w Pabianicach), Salski (Kom. Wojewódzki), Woj-

nicz tow. Józwiak-Witold, zycząc im w imieniu centralnych władz Partii owocnej pracy na placówkach partyjnych, na których staną obecnie uzbrojeni w oręż produkcji nauki marksizmu — leninizmu.

Tak jak walczyliśmy o zniesienie ustroju kapitalistycznego w naszym kraju — powiedział w zakończeniu swego przemówienia tow. Józwiak — tak obecnie walczyć musimy o wzmocnienie naszej produkcji przemysłowej i obniżenie jej kosztów. Wy, aktywiści, którzy ukończyliście kurs partyjny, musicie się stać w tym boju przykładem nie tylko i dla mniej uświadomionych towarzyszy ale i dla szerokiej rzeszy bezpartyj-

nich tow. Józwiak-Witold, zycząc im w imieniu centralnych władz Partii owocnej pracy na placówkach partyjnych, na których staną obecnie uzbrojeni w oręż produkcji nauki marksizmu — leninizmu.

Tak jak walczyliśmy o zniesienie ustroju kapitalistycznego w naszym kraju — powiedział w zakończeniu swego przemówienia tow. Józwiak — tak obecnie walczyć musimy o wzmocnienie naszej produkcji przemysłowej i obniżenie jej kosztów. Wy, aktywiści, którzy ukończyliście kurs partyjny, musicie się stać w tym boju przykładem nie tylko i dla mniej uświadomionych towarzyszy ale i dla szerokiej rzeszy bezpartyj-

nych tow. Józwiak-Witold, zycząc im w imieniu centralnych władz Partii owocnej pracy na placówkach partyjnych, na których staną obecnie uzbrojeni w oręż produkcji nauki marksizmu — leninizmu.

Tak jak walczyliśmy o zniesienie ustroju kapitalistycznego w naszym kraju — powiedział w zakończeniu swego przemówienia tow. Józwiak — tak obecnie walczyć musimy o wzmocnienie naszej produkcji przemysłowej i obniżenie jej kosztów. Wy, aktywiści, którzy ukończyliście kurs partyjny, musicie się stać w tym boju przykładem nie tylko i dla mniej uświadomionych towarzyszy ale i dla szerokiej rzeszy bezpartyj-

nich tow. Józwiak-Witold, zycząc im w imieniu centralnych władz Partii owocnej pracy na placówkach partyjnych, na których staną obecnie uzbrojeni w oręż produkcji nauki marksizmu — leninizmu.

Zakończenie pierwszego kursu szkoleniowego w łódzkiej szkole partyjnej

W dniu wczorajszym w Szkole Partyjnej Łódzkiego Komitetu PZPR odbyło się uroczyste zakończenie pierwszego miesięcznego kursu dla aktywu terenowego. Na uroczystości przybyli przedstawiciele KC PZPR w osobach tow. tow. Franciszka Józwiaka-Witolda — członka Biura Politycznego KC, i Zenona Nowaka — członka Biura Organizacyjnego KC. Obecni byli również: wiceprzewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Partii tow. Czesław Domagała oraz członek Biura Organizacyjnego KC PZPR, I-szy Sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR tow. Władysław Dworakowski.

Do absolwentów kursu przemówił gorąco witany przez

uch tow. Józwiak-Witold, zycząc im w imieniu centralnych władz Partii owocnej pracy na placówkach partyjnych, na których staną obecnie uzbrojeni w oręż produkcji nauki marksizmu — leninizmu.

uch tow. Józwiak-Witold, zycząc im w imieniu centralnych władz Partii owocnej pracy na placówkach partyjnych, na których staną obecnie uzbrojeni w oręż produkcji nauki marksizmu — leninizmu.

W obronie zagrożonych interesów

klasy robotniczej krajów kapitalistycznych

Rezolucja II Kongresu SFZZ

MEDIOLAN (PAP) — Na ostatnim posiedzeniu Kongresu SFZZ powzięto rezolucję w sprawie działalności SFZZ i krajowych central zawodowych. Rezolucja ta brzmi:

1 Drugi Kongres stwierdza, że SFZZ i centrale krajowe prowadzą stanowczą walkę w celu rzeczywistego programu obrony interesów ekonomicznych i społecznych pracujących, przyjętego na poprzednich światowych konferencjach ruchu zawodowego.

2 Bezpośrednie po wojnie związki zawodowe szeregu krajów kapitalistycznych ulegały pewnej dochozbie w postaci komitetów fabrycznych, zakazów zwalniania z pracy, dodatku aro-żyźnianego, zasiłku dla bezrobotnych, płatnego urlopu itd., ale ostatnio w obliczu ataków kapitalu monopolistycznego na poziom życiowy mas pracujących, sytuacja mas pracujących ulega znacznemu pogorszeniu.

3 Plan Marshalla, narzucony narodom Europy Zachodniej przez imperializm anglosaski, pociąga z sobą bezrobocie, zu-bożenie mas, utratę niezależno-

warunkach straszliwych represji ze strony rządów kapitalistycznych, popieranich przez rolnicowców ruchu zawodowego.

6 Kongres konstataje z zado-woleniem, że w ZSRR stałe wzrasta dobrobyt materialny i kulturalny robotników, dzięki socjalistycznemu ustrojowi państwa radzieckiego. Radzieckie Związki Zawodowe biorą czynny udział w budownictwie socjalistycznym, zapewniają robotnikom wzrost stopy życiowej. Szybka odbudowa po zniszczeniach wojennych oraz rozwój gospodarki narodowej ZSRR bez pomocy zagranicy jest jęszcze jednym dowodem wyższości gospodarstwa socjalistycznej nad systemem kapitalistycznym.

7 Znaczące sukcesy w polepszeniu sytuacji ekonomicznej oraz w dziedzinie ustawodawstwa społecznego osiągnęły związki zawodowe krajów demokracji, które wstąpiły na drogę budownictwa socjalistycznego. Stało się to możliwe dzięki zrealizowaniu zasady „równa płaca za równą pracę”, dzięki wprowadzeniu postępowego ustawodawstwa pracy i ubezpieczeń społecznych, likwidacji bezrobocia, dzięki realnej podwyżce płac i stałemu podwyższaniu stopy życiowej robotników.

Kongres pozdrawia demokratyczne związki zawodowe Francji, Włoch, Indii, krajów Ameryki Łacińskiej oraz innych krajów kapitalistycznych i kolonialnych, które prowadzą bohaterką walkę w obronie praw ekonomicznych i społecznych pracujących. Walka ta toczy się w

W imieniu słuchaczy przemówił tow. Kwiatkowski dzie-kując kierownictwu Szkoły za wysiłek, włożony w szkolenie aktyw i zapewniając, iż absol-went nie zawiodą zaufania Partii i chlubnie wypełnią wszystkie zadania, jakie na-nich Partia nałoży. Odśpiewaniem Międzynarodówki zakoń-czona została część oficjalna.

Po wspólnym koleżeńskim obiedzie odbyło się wręczenie świadectw absolwentom, którzy ukończyli pierwszy kurs szkoleniowy w łódzkiej Szkole Partyjnej.

Na zakończenie uroczysto-ci odbyła się uroczysta część artystyczna, w której wzięli udział uczniowie Państwowej Wyższej Szkoły Te-atralnej w Łodzi, artyści — robotnicy ze świetlic fabrycz-nych oraz zespół śpiewaczy Związku Młodzieży Polskiej.

Amerykańska „sprawiedliwość“

MOSKWA, (PAP). — Agencja Tass donosi z Nowego Jorku: Wyznaczone na 11 lipca posie-dzenie sądu w tzw. „sprawie“ Gu-biczewa, dyplomaty radzieckiego, urzędnika ONZ, bezprawnie are-sowanego w dniu 4 marca br. przez władze amerykańskie, zo-stało odroczone do 15 października.

Sąd amerykański nie mając żad-nych dowodów przeciwko Gubi-czewowi, systematycznie odradza rozpatrywanie jego „sprawy“

Zmobilizujemy całą organizację partyjną do realizacji stojących przed nami wielkich zadań

Z referatu I sekretarza KW PZPR tow. Grzegorza Wojciechowskiego,

wyłoszonego na I Wojewódzkiej Konferencji PZPR w Łodzi

W wstępie swego referatu tow. Wojciechowski omówił przebieg akcji szkolenia organizacji partyjnych po Kongresie Zjednoczeniowym jak również podał cyfry, dotyczące

obecnego stanu wojewódzkiej organizacji partyjnej, jej składu socjalnego oraz liczebności partii w poszczególnych powiatach naszego województwa. Na podstawie tych cyfr mówca wyciąga wnioski, że nasze Komitety Powiatowe winny na sprawę rozbudowy partii na wsi zwrócić szczególną uwagę. Trzeba przyjmować do partii oddanych sprawie Polski Ludowej robotników rolnych i chłopów biednych i średnich.

Wzrasta stosunek do średniorolnego chłopca wioden być zasadniczo zmieniony. Chodzi o to, żeby nasze Komitety Powiatowe, Gminne, nasze gromadzkie POP, pracujące nad rozbudową partii, nauczyły się rozpoznania klasowego i umiały lekkość bogactw wiejskich naszych sojuszników — średniorolnych chłopów.

W organizacjach społecznych. Oddzielne słowo należy poświęcić Zw. Zaw. Rob. Rolnych, który wykazuje niestety wyjątkowo małą aktywność. Związek liczy 7.416 członków i jeżeli dodać, że działalność wśród robotników rolnych zatrudnionych u bogaczy, jest bardzo słaba, zrozumieć, jak bardzo jeszcze robotnik rolny jest wykorzystywany przez bogacza, bo nie zawsze zna on swoje prawa, nadane mu przez ustawodawstwo Polski Ludowej.

Przechodząc do pracy partii wśród młodzieży, mówca podkreśla, że konieczne jest stosowanie właściwych form pomocy organizacjom młodzieżowym. Nie może ograniczać się ona do wypożyczania sali na zebrania młodzieżowe, udzielanie środków lokomocji, itp. — choć i to jest ważne. Zająć się jednakże musimy sprawą zasadniczą: nasze organizacje partyjne muszą stać się kierownictwem politycznym pracy wśród młodzieży.

tyjnej zagadnieniami kulturalnymi, braku opieki nad ośrodkami kultury, braku materiałów literackich i muzycznych, słabej aktywności Wojew. Wydziału Kultury i Sztuki, braku form metodycznej pracy świetlicowej. Stosunek ten musi ulec radykalnej zmianie.

Musimy głębiej wnikać w zagadnienia produkcyjne

Łącznie na terenie województwa posiadamy 87 większych zakładów przemysłowych, zatrudniających 71.000 ludzi. Musimy stwierdzić, że organizacje partyjne nie zawsze jeszcze wykazują dostateczną aktywność w walce o wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnych i o podniesienie jakości produkcji zakładów włókienniczych w Rełchatowie, Żelowie, i Zdunskiej Woli.

zawodnictwem, w walce o wykonanie planu ilościowego i jakościowego. Przed naszymi organizacjami partyjnymi stoi ważne zadanie spopularyzowanie przodowników pracy i ich dorobku. Nazwisko 5-krotnego przodownika pracy tow. Śniadego Karola z PZPB — Pabianice nie może figurować tylko na honorowej tablicy zakładu. Takie nazwiska jak bezpartyjnej Łatuszkiewicz Alfredy z PZPB — Pabianice, ob. Pętkowej Stanisławy również z tych zakładów, wyrabiających ze swym zespołem 98 proc. I-go gatunku, tow. Bedzio W. musi znać Komitet Miejski — Pabianice, musi znać klasa robotnicza, bo oni są symbolem naszych czasów, naszych wysiłków i naszego współzawodnictwa socjalistycznego.

Nasze braki organizacyjne

W dalszym ciągu referatu tow. Wojciechowski omawiał przebieg akcji wymiany legitymacji partyjnych, jak również sprawę składek partyjnych i wpłat na Centralny Dom PZPR. Mówca stwierdza, że pod względem wpłat na Centralny Dom, organizacja partyjna woj. łódzkiego stoi na ostatnim miejscu w kraju, co spowodowane jest faktem, że organizacje partyjne w Piotrkowie, Sieradzu, Łasku i Opocznie poważnie zalegają z wpłatami. Mało tego! Cyfr wpłat nikt w tych Komit. nie analizuje, nikt też nie wyciąga zaradczych wniosków.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

W dziedzinie akcji hodowlanej nasza wojewódzka organizacja partyjna przejawia poważne wysiłki, co w kontraktacji wyraziło się wykonaniem planu w 165 procentach. Skup żywa przebiegał planowo. W miesiącu maju uzyskano 165,5 proc. planu skupu.

W dziedzinie akcji hodowlanej nasza wojewódzka organizacja partyjna przejawia poważne wysiłki, co w kontraktacji wyraziło się wykonaniem planu w 165 procentach. Skup żywa przebiegał planowo. W miesiącu maju uzyskano 165,5 proc. planu skupu.

Ważnym jest również zły stan maszyn i brak dostatecznej ich konserwacji oraz wielki potrzebny części. Maszyny przechowywane są u użytkowników, co utrudnia konserwację i opiekę.

Ważnym jest również zły stan maszyn i brak dostatecznej ich konserwacji oraz wielki potrzebny części. Maszyny przechowywane są u użytkowników, co utrudnia konserwację i opiekę.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

Przechodząc do omówienia pracy Komitetów Gminnych mówca stwierdza: Aby usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą zmienić swój stosunek do nich. Niekiedy Komitet Gminny zwraca się w tej czy innej sprawie do Komitetu Powiatowego, często ze słusznymi koncepcjami, lecz są one nierozpatrywane, lekceważone, co podrywa autorytet Komitetu Gminnego, osłabia jego pracę, dusi jego inicjatywę.

Aby podnieść autorytet Komitetów Gminnych, usprawnić ich pracę, Komitety Powiatowe muszą im pomóc, muszą widzieć ich trudności i razem z towarzyszami z Komitetów Gminnych pokonywać te trudności.

Od pracy Komitetów Gminnych w wielkiej mierze zależy poziom pracy podstawowych organizacji partyjnych. Trzeba, by Komitety Gminne

Winniśmy stosować specjalne formy pracy z sekretarzami folwarcznymi organizacji partyjnych organizacjom w okresie początkowym oddzielne odprawy dla nich, udzielać instrukcji, aby upodobnić ich pracę do pracy sekretarzy podstawowych organizacji folwarcznych, po to, by szybciej przekształcić nasze Państwowe Gospodarstwa Rolne, w specjalistyczne, wzorowe gospodarstwa rolne.

Praca naszych folwarcznych organizacji partyjnych pozostawia jeszcze wiele do życzenia, lecz mimo to widać niewątpliwie postępy. Komitety Powiatowe zbył mało interesują się pracą organizacji partyjnej w ma-

jątkach, nie doceniając znaczenia i roli, jaką spełnia nasza podstawowa organizacja na tak ważnych placówkach. Administracja majątku nie zawsze spoczywa we właściwych rękach. Stan zabudowań na skutek niedbalstwa administracji często pogarsza się nieustannie. Nie dbała jest jeszcze opieka nad maszynami oraz nad inwentarzem żywym. Warunki mieszkaniowe robotników zatrudnionych w PGR, w wielu jeszcze wypadkach nie odpowiadają elementarnym potrzebom.

Poważna większość naszych organizacji partyjnych z miesiąca na miesiąc wrasta jednak coraz silniej w zagadnienia produkcji na fabryce. Organizacje nasze przodują szerokim rezerwowem bezpartyjnych robotników we współ-

Musimy podnieść poziom ideologiczny członków partii

Tow. Bierut powiedział: „bez poznania zasad marksizmu - leninizmu, bez umiejętności ich stosowania w konkretnej sytuacji nie można rozwiązać prawidłowo tych podstawowych zadań, które występują w procesie formowania nowego ustroju” i stwierdza, że w czasie od Kongresu Zjednoczeniowego do Konferencji organizacja wojewódzka ma do zapanowania pewne osiągnięcia.

Szkoły Centralnej. Obecnie uczy się w tej Szkole 21 towarzyszy z naszego województwa. Oprócz nauczania w szkołach działają w terenie liczne kursy samo-ształceniowe. Uchwały Błura Organizacyjnego KC, podjęte w wyniku Kwietniowego Plenum Komitetu Centralnego, zobowiązują nas do rozwinięcia masowego szkolenia ideologicznego, którym winny być objęte najszerze rzesze członków partii.

Komitety Powiatowe winny rozszerzyć sieć „niezależnych kursów” aktywności wiejskiej. Jak również powinny postawić sobie za punkt ambicji zorganizowanie powiatowych szkół partyjnych. Największe w tym kierunku zainteresowanie wykazał Komitet Powiatowy w Kutnie i tam też powstała pierwsza powiatowa szkoła partyjna.

Praca naszych folwarcznych organizacji partyjnych pozostawia jeszcze wiele do życzenia, lecz mimo to widać niewątpliwie postępy. Komitety Powiatowe zbył mało interesują się pracą organizacji partyjnej w ma-

O właściwy skład społeczno-polityczny władz spółdzielczych i rad nadzorczych

Zagadnieniem wymagającym specjalnej opieki ze strony całej Partii — to spółdzielczość. Spółdzielczość na naszym terenie obejmuje: 1) Spółdzielczość Rolniczą, 2) Spółdzielczość Społeczną, 3) Spółdzielczość Mleczarsko-jałozarską, 4) Spółdzielczość Pracy, 5) Spółdzielczość Rzemieślniczą, 6) Spółdzielczość Ogrodniczą.

Stoimy przed wielkimi zadaniami

Podsumowując swoje wywody tow. Wojciechowski tymi oto słowami określa zasadnicze braki w pracy organizacji partyjnej: 1) nasze Komitety Gminne nie pracują należycie — brak jest dostatecznej pomocy ze strony Komitetu Powiatowego organizacjom gminnym. Instruktorzy KP siedzą przeważnie w KP i nie żyją problemami i bólami organizacji gromadzkiej. Wyjeżdżają w teren od czasu do czasu, bywa, że są tylko „strażą pożarną, gdy się pali”, ale nie prowadzą systematycznej pracy instruktorskiej; 2) Sekretarze powiatowi nie przeprowadzają odpraw z instruktorami, na których powinien być omawiany plan pracy. Wskutek tego praca instruktorów powiatowych jest często chaotyczna; 3) Wskutek wadliwego, nie przemyślanego i nie kontrolowanego podziału pracy,

Walka o masy bezpartyjne

Dalej zatrzymuje się tow. Wojciechowski nad zagadnieniem pracy członków partii na terenie organizacji masowych. Związek Zawodowy Leżna na terenie województwa 149.963 członków, w tym 102.310 mężczyzn, 41.794 kobiet, 5.881

mlodocianych. Związek Samopomocy Chłopskiej liczy 87.108 członków. Tow. Przyjaźni Polsko — Radzieckiej 30.565 członków, Liga Kobiet — 43.781 członków itd. Cyfry te świadczą o wielkich możliwościach pracy naszej partii wśród bezpartyjnej masy zorganizowa-

Praca naszych folwarcznych organizacji partyjnych pozostawia jeszcze wiele do życzenia, lecz mimo to widać niewątpliwie postępy. Komitety Powiatowe zbył mało interesują się pracą organizacji partyjnej w ma-

Praca naszych folwarcznych organizacji partyjnych pozostawia jeszcze wiele do życzenia, lecz mimo to widać niewątpliwie postępy. Komitety Powiatowe zbył mało interesują się pracą organizacji partyjnej w ma-

Sprawy kultury, oświaty i prasy

Omawiając pracę wojewódzkiej organizacji partyjnej w dziedzinie oświaty i kultury, mówca porusza sprawę nowych Komitetów Rodzicielskich, których zadaniem jest walka o demokrację w szkole. Ogółem w skład nowych Komitetów Rodzicielskich wchodzi: 28 proc. robotników, 55 proc. chłopów i 14 procent inteligencji pracującej. 20 proc. członków Komitetów

Uczynmy z województwa łódzkiego przodujące przemysłowo-rolnicze województwo w Polsce Socjalistycznej

Stoimy w przededniu zakończenia Planu Trzyletniego i zapoczątkowania Planu Sześcioletniego, pragniemy przekształcić charakter naszego województwa, posiadającego wiele odcinków gospodarczo zacofanych i kulturalnie opóźnionych i uczynić z niego przodujące, przemysłowo-rolnicze województwo w Polsce Socjalistycznej. Towarzysze! Od siły naszej partii, od jej zdolności realizacji linii politycznej zależy wykonanie tego wielkiego zadania. Nasza Konferencja Wojewódzka powinna się do tego przyczynić, by całą organizację partyjną zmobilizować do wykonania tych wielkich zadań

